

Cuando emprendas tu viaje a Ítaca
pide que el camino sea largo,
lleno de aventuras, lleno de experiencias.

El nostre camí potser no ha estat tan llarg com una Odissea, encara que a vegades ens ho ha semblat. El que sí que ha estat és ple d'experiències, fins i tot de grans aventures.

Crec que tots recordam el nostre primer dia en aquest institut. Els primers dies són sempre confosos, i poques vegades ens deixen intuir el que passarà després. Avui, al final d'aquesta etapa del viatge, miram enrere i veim amb més o menys claretat el que han succeït aquests anys.

Hem estudiat, sí, però també hem desenvolupat el nostre costat humà per a convertir-nos en les persones que avui som.

No temas a los lestrigones ni a los cíclopes
ni al colérico Poseidón,
seres tales jamás hallarás en tu camino
si tu pensar es elevado, si selecta
es la emoción que toca tu espíritu y tu cuerpo.

A les aules ens hem topat amb exàmens i molta feina, però també amb alegries, amistats, amors, i pors, enemistats i inseguretats, que són els ciclops als quals hem hagut de "burlar". Monstres, que a vegades existien només al nostre cap i que ens han fet treure tota la nostra valentia i el nostre enginy. Monstres que ens perseguiran al llarg del viatge. Però ara ja sabem que, com Ulises amb les sirenes, hem de tenir la força interior suficient per fermar-nos al màstil del vaixell i no enfonsarnos.

Per això no ens hem de preocupar:

Ni a los lestrigones ni a los cíclopes
ni al salvaje Poseidón encontrarás,
si no los llevas dentro de tu alma,
si no los yergue tu alma ante ti.

Pide que el camino sea largo.
Que muchas sean las mañanas de verano
en que llegues -¡con qué placer y alegría!-
a puertos nunca vistos antes.
Detente en los emporios de Fenicia
y hazte con hermosas mercancías,
nácar y coral, ámbar y ébano
y toda suerte de perfumes sensuales,
cuantos más abundantes perfumes sensuales puedas.
Ve a muchas ciudades egipcias
a aprender, a aprender de sus sabios.

L'institut és la primera gran ciutat egípcia que trobam a l'Odissea de la nostra vida, i els seus savis són els professors que han sabut no només transmetre'ns la seva saviesa, sinó també acompanyar-nos al camí de l'aprenentatge, despertar la nostra curiositat per allò que va més enllà dels llibres de text.

Com diu na Malen, anam a xafardejar una mica: us remet a les classes d'economia, on mai falten les dues grans passions de'n Ximenis, l'òpera i Harry Potter, o a ses de Literatura Universal, on na Pepa desplega tota la seva cultura, que diuen que és enorme.

Molts de nosaltres, recordarem l'etern somriure de n'Agustí quan es troba al seu petit paradís, la classe de química, les seves ganes per ensenyar que es transformaven en les nostres ganes per aprendre. Tampoc oblidarem que vàrem arribar a l'institut sumando vectores como churros, pero ahora ya no somos unos atunes y sabemos que las ecuaciones más baratas están en el mercado de Consell a las dos, no es verdad Vizcaíno?

I tant nosaltres, els darrers fills acadèmics de n'Aina Cornellana, com tots aquells que han tengut la sort d'aprendre matemàtiques de la seva mà, li estarem sempre agraïts per la seva dedicació i el seu esforç cap a nosaltres. A la nova etapa que ara comença, esperam que trobi nous reptes i uns maldecaps diferents als que nosaltres li hem donat aquests anys.

Com deim els que hem passat per la classe de'n Miquel Serra, ja hem rigut, ja hem fet sa broma, ara toca seguir amb el discurs.

Impossible nomenar-los a tots, però tots han fet possible aquest viatge, i per això els estam agraïts.

Ten siempre a Ítaca en tu mente.

Llegar allí es tu destino.

Mas no apresures nunca el viaje.

Mejor que dure muchos años

y atracar, viejo ya, en la isla,

enriquecido de cuanto ganaste en el camino

sin aguantar a que Ítaca te enriquezca.

Ningú sap el que ens espera al futur. Posats a somiar, a mi m'agradaria viure aventures arreu del món, d'altres preferirien establir-se a una oficina d'un gratacel de Nova York i d'altres desitjarien no haver de sortir mai de casa. De moment, uns es queden i altres emprenen el viatge físic a la recerca de nous horitzons.

Les riqueses que ens duim no són or, ni argent, ni joies. Ens enduim bons records, que ens ajudaran als moments difícils. Ens enduim coneixements, molts coneixements, que seran claus per obrir noves portes, brúixoles que ens guiaran a nous ports. Ens enduim amics al cor que desitjam que siguin ja per a tota la vida.

Aunque la halles pobre, Itaca no te ha engañado.

Así, sabio como te has vuelto, con tanta experiencia,

entenderás ya qué significan las Itacas.

I vosaltres, sabeu ja el que signifiquen les Ítaques?

Ítaca te brindó tan hermoso viaje.

Sin ella no habrías emprendido el camino.

El Joan Alcover ha fet possible el nostre viatge.

Sense ell no hauríem començat el camí.

Moltes gràcies a tots.

Aina Forteza, representant dels alumnes de 2n de batx